СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

РІК LIV. Ч. 225. НЮ ЙОРК І ДЖЕРЗІ СИТІ, пятниця, 15-го листопаду 1946. No. 225. NEW YORK and JERSEY CITY, Friday, November 15, 1946. VOL. LIV.

ТРИ ЦЕНТИ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ ПЯТЬ ЦЕНТІВ ЗА ГРАНИЦЕЮ ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВ АМЕРИКИ Тел. „Свобода": BErgen 4-0237. — Тел. У. Н. Союзу: BErgen 4-1016 4-0807 THREE CENTS IN THE UNITED STATES OF AMERICA FIVE CENTS ELSEWHERE

РЕОРГАНІЗАЦІЯ СУХОПУТНОЇ АРМІЇ НА МИРНІ ВІДНОСИНИ

Департамент війни оприлюднює переміну військових сил з военного стану на мирний зогляду на конечність ощадности. Згідно з планом президента Трумана буджет департаменту війни має бути обтятий на цілий біліон долярів і буде виносити вісім біліонів замісць девять. Вже з днем 1 січня 93,000 цивільних людей, які є тепер заняті у військових установах, будуть звільнені зо служби. Також розпустять домів 38,000 офіцирів і мужви з теперішної військової служби, а це рівнається двом і пів дивізій війська.

ЗНИЖКА ПОДАТКІВ ПЛАНОВАНА НА КВІТЕНЬ 1947 РІК.

Конгресмен Гаролд Кнутсон, який обійме головство в комісії способів і засобів в палаті репрезентантів заявляє, що републиканські конгресмени, які тепер мають більшість у палаті, укладають плани, щоб обнизити особисто доходовий податок від 1 квітня 1947 р. Скорше не буде можливе це перевести, бо конгрес збереться 3 січня, опісля треба буде вибрати комісії, а переслухання над податковими планами можна буде перевести щойно в людім. Цей план, каже Кнутсон, одобрив уже конгресмен Джозеф В. Мартин, якого Републиканська Партія назначила на предсідника палати.

КРУҐ ПРОПОНУЄ ЗВОРОТ КОПАЛЕНЬ ВЛАСНИКАМ.

Вчасі переговорів з майнерською юнією секретар внутрішніх відносин Круґ виявив, що він переговорює з власниками копалень в справі передання їм адміністрації копалень, яку він обняв іменем уряду 22 травня 1946 р. після девятьденного страйку углекопів. Круґ домагається від власників, щоб вони перебрали на себе зобовязання платити углекопам по пять центів премії від кожної тони добутого вугілля, як це було умовлене в контракті між урядом і майнерською юнією. Предсідник юнії Джан Л. Луїс є в добрім настрою і з цього заключають, що він має надію знову віднести перемогу в спорі з урядом і власниками копалень.

КОНВЕНЦІЯ КОНГРЕСУ ПРОМИСЛОВИХ ОРГАНІЗАЦІЙ В ПОНЕДІЛОК.

В Атлантик Ситі зібралися різні комісії Конгресу Промислових Організацій — СІО, — щоб підготовити все потрібне до конвенції, яка розпочинається в понеділок 18 листопаду. Комісія резолюцій найшлася в руках правих елементів, які, як кажуть, готові повести енергійну акцію проти комуністичних затій в поодиноких робітничих юніях, приналежних до СІО. Також кажуть, що теперішній предсідник СІО Филип Морей загрозив, що він не прийме дальше проводу в СІО, коли ліві елементи будуть потурати комуністичним інтриґам. На конвенції мають виголосити промови: ген. Двайт Айзенгавер, секретар внутрішніх відносин Круґ, рабін Стефан Вайс і французький делегат Леон Жуо.

НЕ БУДЕ СТРАЙКУ В НЮЙОРСЬКИХ СОБВЕЯХ.

Після двотижневої війни нервів, веденої головою одної юнії транспортових службовиків і робітників Майкелом Квілом, перевели голосування члени юнії і рішили не виходити на страйк. Страйк мав на цілі приневолити міську раду виплатити службовикам підвишку за три місяці вспять, а крім того вимогти признання для цеї юнії, що вона едина має право говорити в імені транспортових міських службовиків. Міська рада признала службовикам підвишку вспять, а не признала права юнії заступати всіх службовиків. Кожен службовик дістав листову осторогу, що як він вийде на страйк, буде відправлений з роботи раз на все і втратить досі набуті пенсійні й інші права.

БУРЕВІЙ НА ЗАХІДНІМ ПОБЕРЕЖЖІ.

Західне побережжя в околиці Лос Анджелес навістив буревій получений з великою зливою і повінями. Сотки домів в цій околиці залятті водою, комунікація перервана. Досі повідомлено про смерть двох людей, але серед буревію щез літак Вестерн Ерлайна, який віз одинацять осіб зі сходу і мав осісти на майдані в Борбенк.

ЗАЛІЗНИЦЯ НЕ МОЖЕ НАСТАРЧИТИ СИДЖЕНЬ У ВАГОНАХ.

Комісія Прилюдної Служби в Ню Йорку розпічне переслухання над зажаленнями, що на цій залізниці нема доволі сидженъ для подорожних. Управа залізниці твердить, що вона не всилі зарадити лиху, бо не може дістати нових залізничих возів і тому прохає вибачення подорожних. Залізниця вживає возів на два поверхи, але й це не заспокоює потреб.

Делегація американських і канадійських українців у п-ні Рузвелт

Дня 14-го лиспопапа в годині 10:15 п-ні Елінор Рузвелт, дружина покійного президента Злучених Держав, прийняла в готелі Пенсилвенія в Ню Йорку на довшій авдієнції делегацію американських і канадійських українців в склад якої входили: ред. Степан Шумейко від Українського Конгресового Комітету Америки, о. д-р Василь Кушнір — від Комітету Українців Канади, ред. Богдан Катамай — від Злуч. Укр. Амер. Доп. Комітету та інж. Володимир Коссар від Канадійського Українського Допомогового Фонду. С. Шумейко вручив п-ні Рузвелт копію меморіялу Українського Конгресового Комітету до Соціяльної та Економічної Ради О.Д. в справі українських скитальців, а о. д-р В. Кушнір копію подібного меморіялу Комітету Українців Канади. Промовляючи в імені цілої делегації Ст. Шумейко висловив насамперед п-ні Рузвелт подяку за її невтомну працю і боротьбу в обороні всіх скитальців. П-ні Рузвелт мала сльози на очах, як ред. Шумейко висловлював їй ще окрему подяку в імені всіх нещасних українських скитальців в Европі. В дальшій розмові, в якій взяли участь усі члени делегації, заторкнено цілий ряд справ звязаних з долею скитальців, з їх обороною і допомогою для них. П-ні Рузвелт представила всі труднощі, які вона в цій шляхетній акції зустрічає, головно труднощі в переселенні скитальців. Вона висловила думку, що американські і канадійські українці повинні зосередити свою увагу на домаганнях, щоби власне Америка перебрала провід у розвязці проблеми скитальців та робили всі потрібні заходи, з метою вплинути на конгрес, щоб Америка не держалась занадто стисло старих іміграційних законів і широко відкрила свої ворота для скитальців, якщо не призначуючи для них нових квот, то щоби цонайменше використати разом старі, яких досі не використано. П-ні Рузвелт згадала, що в самій Америці є теж течії проти допущення скитальців, які в багатьох випадках піддержують ветерани, робітничі юнії, а то й фармері, які мали б на це ще найменше причини, бо допущення нових робучих сил тільки їм самим вийшло б на користь. П-ні Рузвелт вважає, що загальна розвязка проблеми скитальців є дуже спішна, бо життя в таборах, яке вона сама бачила, відемно відбивається не тільки на здоровлі скитальців, але теж деморалізує їх. Пані Рузвелт заявила, що вона продовжуватиме ці свої намагання в обороні скитальців, бо вважає це демократичним прінціпом. Вона домагається відповідної допомоги для тих, які хотять вертатися до своїх країв і рівночасно обороняє та домагається повної опіки і допомоги для тих скитальців, що з причин національного, політичного, релігійного чи расового переслідувань не бажають, чи не можуть вертатися. На закінчення авдієнції, яка тривала пів години, п-ні Рузвелт прохала, щоби американські українці та всі, хто дивиться на проблему скитальців так, як вона, піддержали її в цих важких, та благородних намаганнях.

Надіються економічної відбудови Німеччини до 1950 року

Між американськими і британськими дипломатами ведуться у Вашингтоні переговори над обеднанням економічної політики в Німеччині. Після першого дня нарад оприлюднив вістку генерал-лейтнант Лусіюс Д. Клей, американський заступник військового губернатора Німеччини, що до 1950 року можна буде відбудувати промисл і загалом господарське життя Німеччини так далеко, що Америка не буде мусіти докладати до адміністрації Німеччини по двісті міліонів долярів річно, як це робить тепер. Клей надіється, що переговори покінчаться впродовж тижня.

КАТОЛИЦЬКА ЄРАРХІЯ ОСУДЖУЄ ПРИСУД НА СТЕПАНІЧА.

Католицький епископат зібрався у Вашингтоні на річну конференцію і виніс резолюцію, в якій таврує судовий процес і присуд виданий югославським судом на хорватського архиепископа Алойзія Степінача, який дістав 16 літ вязниці, полученої з важкою працею. У конференції взяло участь 115 католицьких епископів, між ними усі чотири американські кардинали.

НЕМА ДИКТАТУРИ В АРҐЕНТИНІ.

Президент Аргентини Перон, виправляючи делегатів на інавгурацію президента до Мексика, заявив, що в Арґентині нема диктатури, як це помилково представляють заграницею. Неприхильні вісті про його режім Перон приписує закордонним кореспондентам. На чолі численної делегації стоїть сенатор Дієґо Люїс Молінарі.

Обеднані Держави і харчова кріза в світі

Харчова кріза в світі була предметом дебат на засіданні економічного і фінансового комітету Загального Зібрання дня 13-го листопада. Британський представник Персі Велс ствердив факт, що харчові труднощі та брак збіжжа є безсумнівною першою проблемою сьогоднішнього світа. Він заявив, що коли б країни були щирі то замість взаемного недовіря та ідеологічних спорів мали б на думці насамперед бажання допомогти тим, що терплять. Совєтський представник Ґромико, звертаючись посередньо до Злучених Держав і тих країн, що експортують збіжжя, взивав до дальшої інтензивної допомоги висилкою збіжжя тим країнам, яким його бракує та критикував, що дотеперішню посилку збіжжя використовувано в політичних цілях. Він запропонував рівночасно шість резолюцій, в яких м. і. підкреслюється потребу дальшої міжнародної допомоги збіжжям, раціоналізацію користування збіжжям в тих країнах, що його мають, збільшення продукції сільсько-господарських машин і т. д. Дебати над цею проблемою будуть продовжуватися. До інших справ, заторкнених або вирішених на засіданнях поодиноких комітетів Загального Зібрання О.Д. дня 13-го листопада, належать: Представник Південної Африки маршал Смутс в мандатному комітеті домагався дальше протекторату своеї країни над західною Південною Африкою. На цю тему дійшло до запеклих дебат, в яких — очевидно в опозиції — брав активну участь представник совєтської України А. Д. Война. В адміністративному та буджетовому комітеті британський представник і зі свого боку обстоював думку, щоби Злучені Держави Америки покривали половину (49.89%) цілого буджету Обеднаних Держав. Америка свого часу заявила, що дасть тільки четвертину і „но мор". На засіданні комітету головної кватири О.Д. совєтський представник обстоював думку, щоби на місце постійного приміщення О.Д. вибрати Гарісон (Вест Честер). На засіданні соціяльного, гуманітарного і культурного комітету обговорювано данську пропозицію щодо рівних прав для жінок. П-ні Рузвелт висловила думку, що ухвалення такої пропозиції буде ще тільки збільшенням вже сказаних на ту тему слів і тому радше взивала до „акції".

АЛЬБАНСЬКИЙ ПРОТЕСТ ПРОТИ АНГЛІЇ.

Альбанський уряд вислав до Обеднаних Держав протест проти нарушення її суверенности Великою Британією. Альбанський протест стоїть у звязку з акцією британської флоти з метою очистити від мін канал між островом Корфу та альбанськими побережжям. Британська адміралція повідомила, що в міжчасі виловлено на цих водах 22 міни та натякається, що їх заложено вже після війни, отже це зробила сама Альбанія. У відповідь на альбанський протест представник Великої Британії в О.Д. заявив, що британська флота уповноважнена до такої акції відповідним міжнародним комітетом для очищення вод від мін. У звязку з британсько-альбанським непорозумінням, альбанський уряд відмовив теж дозволу американським двом „военним кораблям" заплисти до альбанського порту Дураццо, щоб забрати відкликану з Альбанії американську дипломатичну місію. Поведінка комуністичного альбанського уряду заставила Америку і Англію майже до зірвання з нею дипломатичних взаємин.

14 ПУНКТІВ МОЛОТОВА В СПРАВІ ТРІЄСТУ

На засіданні Ради закордонних міністрів Чотирьох Потуг дня 13-го листопада совєтський міністер Молотов заявив, що він буде домагатися 14 конкретних змін в запропонованому статуті для вільної території Трієсту. Пропозиції Молотова держиться докищо в таємниці, аж доки не почнеться дебат над ними. Проте, звертається увагу, що вони майже в цілости підносять ті самі противорічності, які були в цій справі на Мировій Конференції. Прийняту Мировою Конференцією французьку базу задержується. „Пункти" Молотова підготовляються і вони будуть предметом нарад на найблищому засіданні.

„РЕВОЛЮЦІЯ" ПРОТИ БЕВИНА В БРИТАНСЬКОМУ ПАРЛАМЕНТІ.

59 лейбуристських членів британського парламенту підписали доповнення до інавгураційної промови короля, в якому висловлюють надію, що британський уряд провірить свою дотеперішню закордонну політику в напрямі тіснішої співпраці з „усіми країнами і групами, які змагають до повного соціялістичного планування та контролі світових ресурсів". В згаданому „доповненні" говориться теж про можливість зудару між „американським капіталізмом та совєтським комунізмом", що розбиває всякі надії на світовий уряд. На цю заяву дуже гостро зареаґував в пресі премієр Атлі, називаючи тих, які її підписали, „бунтівниками" та обвинувачуючи їх в нелояльності. Вважається, що після такої реакції багато осіб ще відкличуть свої підписи, які все рівно представляють тільки незначну меншість всіх лейбуристських членів парламенту.

АМЕРИКАНЦІ — „НАЇВНІ МРІЙНИКИ", КАЖЕ ЕРЕНБУРҐ.

Совєтський прогандист Ілля Еренбурґ, який недавно відбув поїздку по Америці й опісля писав на неї пашквілі в совєтській пресі, говорив на одному зібранні в Москві ввечері 13-го листопада перед 3,500 слухачами, насамперед письменниками і редакторами. Характеризуючи американців, Еренбурґ назвав їх „наївними мрійниками та шляхетними ідеалістами", які думають, що вони є найбільш щирим і найбільш демократичним народом в світі. Еренбурґ вважає що Америку може спасти тільки піднесення рівня духового життя.

СОВЄТСЬКІ РАБИ БУНТУЮТЬСЯ.

Московська „Правда" знова жаліється, що совєтські селяни не хотять віддавати державі збіжжя, визначеного планом. Здача збіжжя державі в таких областях, як Чкалов, Куйбишев, Ґоркі, Челябинськ і татарські республики є цілком незадовольняюча і „абсолютно недопускаєма". Ґазета твердить, що здирство збіжжя від селян є найважливішою частиною в намаганні здійснити нову пятирічку і воно мусить бути виконане „за всяку ціну". В Україні воно вже в основному виконане за ціну масового голоду населення.

ФРАНЦУЗИ БОЯТЬСЯ ПОДІЛУ ЕВРОПИ.

Французька преса друкує міркування своїх кореспондентів з Америки, в яких висловлюється побоювання, що „республиканські бизнесмени" у Вашинґтоні готові поділитися Европою зі Совєтами, якщо ці признають їм виключне право впливів на Далекому Сході. Коментарі американських кореспондентів з Парижа на такі твердження є досить гострі і їх опрокидується фактами.

НЕ ДОПУСКАЮТЬ АМЕРИКАНСЬКИХ КОРЕСПОНДЕНТІВ.

Совєтські військові власті не дали дозволу групі американських кореспондентів відвідати їхню зону Німеччини. Совєти не подають причин своєї відмови, але вважається, що це стоїть у звязку з масовим вивожуванням німецької людности на Схід, про що в останньому часі появилося багато вісток в західній европейській та американській пресі.

ФРАНЦУЗЬКИЙ УРЯД ЗРЕЗИҐНУЄ.

Французький уряд рішив предложити новобраній Національній Асамблеї свою резиґнацію. Асамблея збереться на свою першу сесію дня 28-го листопада. В міжчасі продовжуються переговори між поодинокими партіями, що матиме теж вплив на склад нового уряду.

ВЗИВАЮТЬ ДО РЕВОЛЮЦІЇ В ЄГИПТІ.

Підчас святкують т. зв. Дня національних змагань, річниці єгипетського повстання проти англійського протекторату в 1919 р., в Каїро на вулицях проголошувано гасла революції проти Англії. Підчас демонстрацій дійшло до зударів між поліцією та Вафдівською партією, що є головним противником теперішнього уряду.

"SVOBODA" (Ukrainian Daily)
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.
Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N.J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.
Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1103 of the Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.
Classified Advertising Department, 597—7th Ave., New York 18. N. Y. BRyant 9-0582

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
Поодиноке число три центи.		Three cents a copy.	
На рік	$7.00	One year	$7.00
На пів року	$3.75	Six months	$3.75
На три місяці	$2.00	Three months	$2.00
В Джерзі Сіті і Заграниці:		Foreign and Jersey City Rates:	
На рік	$10.00	One year	$10.00
На пів року	$ 5.25	Six months	$5.25
На три місяці	$ 2.75	Three months	$3.75
Число з суботи (з англійською Частиною):		Saturday's Issue (with Ukrainian Weekly):	
На рік	$2.50	One year	$2.50
На пів року	$1.50	Six months	$1.50

За оголошення редакція не відповідає.
За кожну зміну адреси платиться 10 центів.
Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

БУДЕ ДОПОМОГА, АЛЕ НЕ ТАКА, ЯК ДОСІ!

Фіорельо Г. Ля Гвардія, начальний директор УНРРА, сповнив свій людський обовязок, коли запропонував мати фонд з $400,000,000 для допомоги европейським краям з цею хвилиною, коли УНРРА перестане діяти, себто з кінцем цього року. Одначе дивним може видаватись необзнакомленим з цим ділом, що Злучені Держави, що вложили львину частину в дотеперішню ратункову акцію Европи, ставляться тепер до пропозиції Ля Гвардії з деякою осторожністю. З заяви Діна Ачесона, виконуючого обовязки секретаря стейту, ясно виходить, що уряд Злучених Держав не вдоволений з участи в дотеперішній, міжнародній, допомоговій акції, та що ледви чи згодиться на запропонований новий „міжнародній" фонд допомоги. Представники інших держав витягнули з цього відразу реальне заключення: Заява Ачесона означає, що фонду взагалі не буде.

Як це розуміти? Чи це означає, що ми вже цілком відтягнулись від ратування знищених війною голодних країв, що нам стало байдужним, як міліони невинних людей будуть тепер вмирати з голоду, холоду і від хворіб?

Ніщо подібне! Злучені Держави будуть цілком певно продовжати своє гуманітарне діло й далі ратувати Европу від нужди, але будуть ратувати краї, що будуть принаймні відчувати за це якусь вдячність і відноситись до Америки з серцем, а не, беручи допомогу, ще її всславити і закидати, що вона вживає долярів на панування над світом, користаючи з людської нужди. Злучені Держави будуть теж у будуччині ближче приглядатись тим, що дістануть допомогу, як вони цю допомогу розділюють, хто з неї у даному краю користає, чи дістають її дійсно голодуючі й то без огляду на їх політичну, релігійну, національну, чи партійну приналежність.

Американська влада, навчена дотеперішньою поведінкою різних режимів в Европі, що досі користали з американської допомоги, буде в будуччині давати допомогу тільки на підставі ухвали конгресу, а давши її буде добре приглядатись, щоб режіми в тих краях не вживали одержаної допомоги для своїх політичних цілей і скріплення своєї влади, роздаючи ту допомогу тільки тим, на яких та влада спирається. Іншими словами, американська допомога буде іти в будуччині на ратування від смерти голодних людей, а не на скріплювання режімів, і то ще таких, що, як це було в минулому і ще далі існує, ненавидять американську систему та американську ідеологію.

Так тепер ця справа виглядає і мабуть такою залишиться. Це є по суті такі самі домагання, які ставили американські українці на самому початку, як зачато в Америці організувати допомогу Советам. Американські українці тоді домагались, щоб, коли іде про допомогу Україні, була можливість контролі збоку жертводавців, чи жертви дістаються дійсно бідним і голодним людям в Україні. Ми не хотіли давати допомоги тільки самим чекістам і зайдам, на яких спирається чужа варварська влада.

Проти надмірної централізації уряду

Розвиток нашої держави до величезних розмірів, чого ми є свідками, спонукує політичних філософів, а то й звичайних громадян, до застанови, як наладити в будучности адміністрацію влади. Над цею справою застановлялися теж члени та гості Краєвої Муніціпальної Ліги на святі 50-ліття цеї установи, улаштованім у Филадельфії в понеділок 11. листопаду. У святі взяли участь приблизно 200 людей, які займаються дослідами над справжністю й недомаганнями місцевих, стейтових і федеральних чиників. Вістря критики звертялося проти нездарності урядовців по містах, або проти так званих політичних машин, які захоплюють подекуди міську владу в свої руки і різними надужиттями наносять просто ганьбу громадам.

В нарадах брав теж участь Дейвид Е. Ліліентал, недавно іменований предсідником Американської Комісії Атомової Енергії. Він перейшов з критики адміністрації муніципалів до критики стейтових і федерального урядів. Як причину недомагань у центральним уряді він подав завеликий розріст влади федерального уряду. Те, що в руках федерального уряду опинилося тільки агенцій під теперішню пору називає Ліліентал просто нещастям. Щоби запобігти нещастю, каже він, місцеві уряди повинні перебрати на себе якнайбільше функцій. Накопичення влади в одних руках мусить довести до втрати довіря населення до центральної влади, а це знову обнизить вартість демократії і стане загрозою свободи. Як цьому запобігти і дійти до цілі вияснив Ліліентал такими виводами:

Буває, що звичайний громадянин під впливом самолюбних амбітників не хоче зрезигнувати із своєї волі і передати добровільно владу зцентралізованому урядові. Він тратить довіря до краєвої влади, бо така влада не може розуміти інтересу поодиноких громадян. Буває теж, що розпанешений центральний уряд силою накидає свою волю громадянам і тим теж викликує негодування. В обох випадках повстає недовіря, яке в засаді стає загрозою демократії. Не кожне важне рішення адміністрації мусить бути зроблене у Вашингтоні. Нам треба отрястися з того поняття, що платний федеральний урядовець є спосібний наладнати якслід кожну дрібницю на підставі права або розпорядку. Навпаки, кожен громадянин повинен почуватися до обовязку домагатися демократичних способів наладнання справ і не передавати всі справи до вирішення урядовцям, бо вони там застрягають і стають нераз мертвими. Для втримування уряду живим треба самим громадянам брати участь у вирішуванні справ і так втримувати уряд живим.

Погляди Ліліентала дуже цінні, одначе над ними треба ширшої застанови, головно над питанням, як і які справи має давати федеральний уряд до вирішення місцевим чинникам. На всякий випадок цінна є заввага Ліліентала, що надто зконцентрований уряд стає небезпекою для демократії.

В ОБОРОНІ УКРАЇНСЬКОЇ ВИЗВОЛЬНОЇ ІДЕЇ

УПА — символ.

Український народ продовжує свою збройну боротьбу за визволення. Символом цеї боротьби стає тепер Українська Повстанська Армія (УПА), яка є гордістю українців і пострахом ворогів. Говорячи про УПА сьогодні вже не йде про її чисельність, ні про один, чи другий партизанський відділ, що веде свою боротьбу проти большевицького окупанта на польсько - українському кордоні, в Карпатських горах, Волинських лісах, Поліських болотах чи на широких степах Надніпрянської України. Українська Повстанська Армія, як сказано, стала символом власне збройної боротьби цілого українського народу за визволення та втіленням самої визвольної ідеї. Не диво, що ціла ворожа пропаганда керована большевиками в самій ессесерії та ведена з їх доручення або під їх впливом поза кордонами Советського Союзу, докладає щораз більших зусиль, щоби компромітувати перед світом українську Повстанську Армію, а через неї і символ та ідею збройної визвольної боротьби українського народу. При цьому з жалем треба ствердити, що — як можна вносити з надсиланих відомостей — розгардіяш серед українських політичних груп на еміграції та втягання в свої непорозуміння теж Української Повстанської Армії, большевикам в цьому тільки допомагають.

Большевицькі брехні безуспішні.

Повстанча боротьба вже сама по собі і своїм характером надається на те, щоб про неї творити всілякі легенди. Тимбільше легендарною мусить бути боротьба в таких умовинах, в яких її веде та символізує Українська Повстанська Армія за „залізною куртиною" Советського Союзу та проти „наймогутнішої армії світа", якою советська влада величає советську армію. Проте, ця „наймогутніша армія" вже другий рік зазнає ударів від УПА та в своєму безсиллі взиває допомоги від відомої не від сьогодні кухні советської пропагандивної брехні. В нутрі країни заставляється письменників писати на цю тему твори, які „розкривали б банду українських націоналістів". Письменник пише і, якщо він українець, виходить у висліді таке, як це трапилось з повістю Кундзіча „Ой ти Галю". Авторові наказано „розвенчать українських націоналістов бендеровцев", а він, натомісць, — як твердить рецензент в московській „Літературній Газеті" — представив їх „красочно" та в таких „спокійних і тихих тонах", що читач — по думці критика — мимоволі набирає враження, будьто автор сам „любується гнусними отщепенцями українського народа". Бо й як українці не любуватись тими героями, що мають відвагу обороняти права свого народу та боротись навіть проти „одної шостої частини світа"!

Значить, в самому Советському Союзі з большевицькою брехнею проти Української Повстанської Армії не щастить. Там народ сам бачить і знає ворогів і своїх оборонців, знає большевиків і знає свою Повстанську Армію та творить собі про неї власну, правдиву легенду. Інше діло закордоном. Там большевикам далеко лекше перекручувати факти, „доказувати" на підставі зварених в їхньому брехливому енкаведівському кітлі „документів", та далеко лекше обдурювати публичну опінію, яка не завжди може добачити тонкі нитки большевицької пропаганди. З жалем треба ствердити, що жертвою всіляких большевицьких легенд на цю тему падають часто не тільки чужинці, але часом — можливо і не в злій волі — теж українці. Большевики занадто хитрі, щоби в таких випадках показуватися самим. Вони так, або інакше дають причину до відповідної брехливої пропаганди та заставляють інших її роздувати.

Польські підбрехувачі.

В останньому часі чужомовна преса знова ловиться на цій большевицькій брехні, що намагаються компромітувати український визвольний рух. Сюди належать не самі перед польські газети, які все ще мають на оці більмо „од моржа до моржа" та намагаються пекти і свою печеню на большевицьких брехнях. За Лондонським „Дзенніком Польскім" та „Дзенніком Жолнежа", забрав голос на цю тему теж дітройтський „Дзєннік Польскі" в числі з 4-го листопада. В статті „Два обличчя української партизанки", газета стверджує насамперед сам факт збройної боротьби українського народу проти большевизму та пробує її аналізувати, ствердивши, що вістки на цю тему „є так суперечні і заплутані, що важко зорієнтуватися в правдивім політичнім характері української партизанки". Проте, газета пробує її характеризувати. В статті пишеться: „Між організаціями, які діють на тих (українських) теренах, можна було зідентифікувати Українську Повстанську Армію, відому під скороченням УПА, та групи „бульбівців" і „бандерівців". Виразно здецидоване обличчя має УПА, сили якої нараховується на 50,000 людей. По обох боках лінії Курзона УПА атакує советські війська, нападає і вбиває членів місцевої советської, чи варшавської адміністрації, грабує магазини і транспорти червоної армії. Поза нечисленними відрухами не завважено, щоби УПА нападала на польську людність і оселі. Навпаки, з багатьох заяв командантів УПА щодо польської людности виходить, що вони розуміють права та інтереси Польщі на Сході. УПА, не зважаючи на енергійну протиакцію Советів, зростає в сили а її відділи вже доходили аж до передмість Львова. В рядах УПА є багато дезертирів з Другої Української Армії маршала Малиновського, з Четвертої Української Армії генерала Петрова та з Армії маршала Конева. Ці втікачі на теренах Советської України творять загони відомі під назвою „Чорная Кошка" (чорний кіт), зорганізовані пересічно по 500 людей, що нападають на магазини, потяги та відділи НКВД..."

В дальшому газета пробує відмежувати від УПА повстанські загони „бульбівців" і „бандерівців", головно цих останніх, що діють насамперед на польсько-українському пограниччі та плутаться власне в хитрих большевицьких легендах. Вона, мовляв, від втікачів з Польщі довідується, що в районі Бірчі польські вояки 9-тої дивізії ген. Жимерського взяли в полон команданта загону „бандерівців" і той мав зізнавати, що він дістає зброю від большевиків з Дрогобича, але в тій хвилині приявний советський політрук убив його вистрілом з револьвера. В іншому випадку, газета твердить, советський суд покарав смертю польського поручника і трьох вояків за те, що вони розстріляли чотирьох зловлених „бандерівців". Дальше газета пише, що, мовляв, існує виразний советський наказ, щоби поляки видавали їм усіх зловлених „бандерівців" і що, мовляв, виданих поляки опісля знова ловили зі советською зброєю в руках. На підставі таких „фактів" польська газета в Америці снує свої міркування власне точно по лінії большевицьких брехнів, які для компромітації українського визвольного руху не перебирають в засобах. Що поляки могли зловити большевицького провокатора, це інше діло, як теж не має сумніву, що власне для компромітації українського визвольного руху большевики могли висилати своїх провокаторів, щоб поповнити один чи другий злочин, який не має нічого спільного з українською визвольною боротьбою. Але зловлений поляками в такому випадку провокатор, чи виконавці одного чи другого безправя цілком певно не були ані „бандерівцями", ані „бульбівцями", а тільки самими енкаведистами. Хто знає большевицькі методи, тому не важко побачити в таких випадках і нитки якими шиті большевицькі брехні.

Роздвоєний і панує.

У звязку з цим приходить теж на думку один „Особливий Комунікат" надрукований замашисто в одній українській газеті в Америці, та в якому якась еміграцька „репрезентація" обороняє одну групу, обчернюючи рівночасно запозиченими з большевицького лексикону словами другу групу, яка мала її обчернити і так в „кулко Мацею". Ми не входимо в суть справи, бо її не знаємо. Еміграцькі „репрезентації", якщо вже їх ніяке лихо не навчило, хай обчернюються та хай допомагають ворогові з черги їх всіх обчернювати та нищити. Але хай держать здалека свої руки від тих, що на рідній землі кров свою проливають в затяжній боротьбі проти грізного ворога.

В цитованій статті „Дзенніка Польского" є спроба „доказати", що в Україні крім УПА існують ще загони „бандерівців" і „бульбівців", які, мовляв, з УПА не мають нічого спільного та є ворожим знаряддям. Джерело і ціль таких тверджень міркування. Нікому іншому, як тільки большевикам залежить на тому, щоби ширити недовіря, підозріння і тим поглиблювати партійний антагонізм української еміграції та пробувати повільно переносити роздор теж в обєднаний фронт боротьби на батьківщині. „Дівіде ет імпера" — роздвоєний і панує — вже занадто багато разів виправдувалося в історії, головно серед українців, щоб його большевики не пробували застосувати і в цьому випадку. І тому насамперед під тим кутом дивімось на справи, заторкнені в згаданому „Особливому Комунікаті", бо не вракує відомостей, що українські повстанці, які ніяк назвою вони і не виступали б, якщо вони є справді українські повстанці, відзначаються тим самим геройзмом, самопосвятою та шляхетністю.

Голос з народу.

Для прикладу, що про них так думає й народ в Україні що вони справді такі є, хай послужить м. і. оригінальний лист від українця зі села Н. біля Ярослава, написаний з датою 1-го жовтня до свого сина в Ню Йорку. В листі пишеться:

„Дорогий сину; людська мова за слаба, щоби росказати все, що діється у нас. Як Д. втік з табору, його зловили і били пів години, по грудях скакали, в лице плювали, а як до лагеру завернули, то ще гірше катували, на електрику брали. Тепер він сидить в тюрмі під Варшавою засуджений на 10 років. Твоя сестра і її дочка були теж на листі до розстрілу, але врятувалися сховками і втечею... Тому дві неділі через наше село переходили три загони бандерівців. Їм нічого через дві години... Ми тільки й радості та осолоди маємо, як їх на коротку хвилину побачимо. Сину; серце крається, які то гарні і вчені люди ті українські повстанці і що так важко вони страждають... У нас — вогні. Польські

ВАСИЛЬ ПАЧОВСЬКИЙ

ЗА УКРАЇНУ

(Історична повість, оперта на подіях в Україні в 1664 році).

18)

— Успокійся — втихомирювала Регіна — Тетеря жиє, що тобі? Ніяким снам не вір! Що на яву бридеться, то і во сні вернеться! Яж оповідала тобі, як мене Немирич Юрко оженив, що шлюб зі мною узяв, а ось я до нині дівую...

— Ну, ну! Так видиш розшматувала його черня, Боже мій, Боже! — стала плакати Олеся ще рівніше.

Небавом прийшла Грушова і братова Маруся Стеткевичева, стали уговорювати, оповідаючи всякі сни, що не справдилися. Олеся перестала плакати, та вже не спала до самого ранку, аж вранці встала вяла, як риба викинута на беріг.

Цілий ранок ходила, оповідаючи свій сон козачкам, та брала сина і вела на вал на київський шлях визирати гетьмана. Не діждалась!

— Та що тобі? — говорила Маруся — бачу, той сон із мисли, не сходить, Олесю! Неже ти думаєш недобре про свого Івана, що так тебе любить?...

— Не так сон той, Марусю! — відповідала Олеся — як на серці тяженько, наче гора придавила мене. Вітер віє за мною та плаче, виразно чую, плаче, мені все видиться горе якесь! Бачите, день ясний, а я боюся без дитини кроку ступити!

Але тоді як Олеся ходила на вал Бару виглядати свого гетьмана, він їхав з полудня на своїм вороним у пишному наряді улицями Корсуня із кватири своїх козаків у сотника Михайла Жученка на замок.

Проти його вибіг Маховскі з отвертими раменами на -подвіря.

— Ого! „Реверендісімус,Клярісімус" (найпочтенніший, найславніший) наш воєвода ясновельможний — панькався він, солоденько усміхаючись та покланяючись йому в пояс. В сам час, рада чекає, зібралась на вістку, що ясновельможний ласкав честувати нас своїми порадами. А я ще прошу до господи, прошу, може дещо перекусити та промочити горло! Як я тішусь, як тішусь, не воєводо, що вважали доцільним завітати у мої пороги...

— Спасибі, я вже після почастунку у сотника — прогомонів гетьман, зіскакуючи з коня, якого уручив замковому козакові.

— Не може бути, не може бути! Хоч наплюй на мою хату! Такий милий гість нечасто буває! Слихом слихати, видом видати — скажу уже по вашому звичаю — підлещував шляхтич.

— Дай приску ноги посипати! — відказав на це гетьман, усміхнувшись на силу, ступаючи на рундук.

— Чи ся врачимо, чи ся не врачимо, нехай хоть ся зобачимо — підмовляв солодким голосом Маховскі, беручи як змій за пояс гетьмана, увів його усвітлицю, хоч він одмовлявся від почастунку.

На великім столі, застеленім дорогими обрусами валялись дорогі срібні чарки з недопитим вином та на всіх півмисках їжа до половини надібрана — знаком, що всі члени ради вже були в гостях...

— Та чую, чую, що ви тут, пане регіментарю велику потребу чинили — промовив гетьман. — Я отсе маю лист Його королівської Милости...

— То годі вже про се! Маєм час, Ясновельможний потім на раді, Мосці Воєводо — говорив розтягли голосом солодкий господар — а тепер прошу їжте, пийте, чим хата багата, тим рада!

Спасибі! — сказав гетьман.

Гетьман їсти не їв нічого, випив тільки чарку меду, від захваленої варенухи відпросився, при тім замітив, що господар сам випив дуже малу чарочку меду, а горівки навіть не наливав собі, тільки гетьманові.

Небавом подався гетьман проведений Маховским до будівлі, де мала ждати зібрана рада. Воєводу привитали на подвірі почесною ясною козаки і шляхецькі роти. Вкінці війшли оба до великого будинку, що служив за Богдана тюрмою для польських полоненців. Перейшли коритар, в одну понуру старосвітську кімнату до другої, де гомоніло як в улику. Знак, що радники не дуже то нудились, ожидаючи гетьмана!

Гетьман увійшов, за ним вступив Маховскі, — стало тихо. Зібрані встали з лавок застелених коврицями. Гетьман привитав усіх чергою і засів на почесному місці до воєнної ради.

Минала година, дві — рада відбувалась безупину, тільки десь коло заходу сонця двох козаків Тетериних узброєних покликано до середини, слуги Маховского, а сильний відділ шляхецької піхоти обступив довкола будинок і стояв з ручницями в повній зброї.

Західне сонце кидало на невеликі вікна таємної ради, переткані залізними кратами — проміння червоне як кров...

(Дальше буде)

Що писала "Свобода" тому 40 років?

15. листопаду 1906 р.

УКРАЇНСЬКА МОВА В МАДЯРСЬКОМУ УНІВЕРСИТЕТІ.

З початком шкільного року в університеті в Колошварі (Угорщина) буде викладатись українська мова. Університетські власти признали, що в інтересі мадярської науки дуже важно знати українську мову. Читати лекції буде Гіядор Стрипський, син угро-руського священика. Він учився української мови та літератури в львівському університеті і друкував свої розвідки в галицьких виданнях.

УКРАЇНСЬКИЙ ХЛОПЧИНА З КУЛЕЮ В ГОЛОВІ.

Коло Балфур, у Норт Дакоті, живе 6-літній хлопчина з кулею в голові. Є він сином українця Карпа Богунечка і впав жертвою необережності наших „стрільців". Хлопчина пішов до сусідного фармера українця, який саме тоді лишив у хаті набиту рушницю без догляду. Діти почали бавитись стрільбою, яка випалила, а куля застрягла в задній часті голови хлопця, прошивши лице нижче ока. Лікарі заявили, що кулі не дасться витягнути і вона лишилася в голові дитини.

НАСИЛЬСТВА И ПОГРОМИ В РОСІЇ.

Щоденник „Сегодня" обчисляє, що від лютого 1905 до травня 1906 убито підчас погромів у Росії 13,828 осіб. У тому часі доконано замахів на представників влади й суспільности 1,530. На підставі судових присудів і без суду розстріляних було 1,550 осіб.

З УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ.

До Бразилії виїхали минулого місяця три оо. Василіяни, між ними двох священиків, а один братчик. Разом буде в Бразилії пять Василіян. — „На многі питання Вп. передплатників в справі часопису „Пастир" відповідаю цею дорогою, що головним редактором цього часопису є о. Лев Левицький з Майнерсвил, до котрого належиться удаватися з усіми справами в цій справі. — о. Йосиф Чаплинський".

ОГОЛОШЕННЯ.

Одинокий український адвокат і нотар з Галичини, д-р Юліян Чупка, полагоджує всі справи в повітах Луверн і Лакавана. Також справи старокраєві, як судові повновласти, контракти, справи військові в Галичині. Канцелярія в Вилксбері під ч. 3 Норт Мей Ст. До Скрентону приїздить що понеділка і четверга на адресу 402 С. Вашинґтон Евеню.

війська палять українські села і ліси, хотять усіх українских повстанців виловити і тортурувати їх до смерти. Але ж українські повстанці гарні та відважні; будуть їх і поляки з большевиками до смерти памятати. У вас Польща, а большевики приїхали до міста, не знати, чи тих решту українських недобитків, які оставились ще на рідній землі своїх батьків до Совєтів забирати, чи арештувати..." Це з оригінального листа, пересланого поштою. В ньому теж правда про повстанців, про наставлення до них народу та про положення на тих землях.

Прокляття розбрату.

Сказано, большевики для компромітації українського визвольного руху, насамперед його збройної боротьби, не перебирають в засобах та не тільки використовують на це всі існуючі можливості, але й самі творять нові, щоб тільки могти снувати та поширювати свої брехні. Ціллю цих большевицьких намагань є в одинаковій мірі бажання деморалізувати сам визвольний рух, як і компромітувати його закордоном. Партійна запеклість, засліплення та взаємні обчернювання серед української еміграції в Европі, згл. серед її одиниць, тільки сприяють большевикам та допомагають їм в цьому намаганні. Ми далекі від того, щоби на кожному кроці добачувати тільки большевицькі провокації та інтриги, хоча від них справді аж роїться. Власне таке добачування скрізь і всюди виключно большевицької руки є нічим іншим тільки большевицькою інтригою. Але в цьому конкретному випадку взаємних обвинувачень і обчернювань серед поодиноких людей чи груп на еміграції насамперед вражає таки якийсь дивний політичний примітивізм. Над цим, звичайно, можна б перейти до порядку дня, якщоб в цих лайках не заторкувано та не надуживано власне символу української визвольної боротьби — Української Повстанської Армії. Поодинокі особи, пробуючи самі „базуватись" на „краю", втягають до своїх безпотрібних спорів український визвольний рух, звужуючи його і так або інакше допомагаючи компромітувати його закордоном. Згадана вже емігрантська „репрезентація", подавши до преси свій „Особливий Комунікат", власне заторкує справи УПА та замісць того, щоб назвати тих, хто і як обчернив взяту в оборону людину, сама обчернює і вже навіть не осіб, але групу і при цьому теж сама себе. Яке значення мають в такому світлі большевицькі брехні і принагідні польські та інші чужинні підбрехувачі?

Чи справді прокляття партійних роздорів української еміграції є аж таке велике, що їх не може перемогти не тільки спільна недоля, але які навіть не вагаються профанувати крови своїх братів, пролитої в боротьбі за визволення?

* * *

Американські українці не беруться оспорювати і рішати про доцільність чи недоцільність такої чи іншої акції українського визвольного руху в Украні. Вони, стверджуючи сам факт боротьби, з пошаною і подивом клонять голови перед тими своїми братами, що воліють боротися і в боротьбі згинути, чим бути рабами. Але американські українці, для яких батьківщина їх батьків та доля їх братів в Україні і на еміграції в Европі така ж дорога, як їх власна, дораджують, щоби еміграція в Европі перестала втягати в свої партійні порахунки цей символ, що з партіями та еміграцією не має нічого спільного, та не допомагала таким чином ворогові в боротьбі проти українського визвольного руху. Цей рух не є монополем ані „бандерівців", ані „мельниківців" чи „бульбівців", а тільки продовженням вікових змагань цілого українського народу за його право на вільне життя.

КАМПАНІЯ

— на —

ПРЕСОВИЙ ФОНД "СВОБОДИ"

Усі датки, надсилані на пресовий фонд „Свободи", потверджуємо з подякою проголошенням у цій рубриці.

Відділ:	Датки:
143 George Kolba	$ 2.00
144 Кирило Волощук	2.00
146 A. Gadowski	2.00
146 Теодор Карп	2.00
152 Стефан Карпа	3.00
155 Петро Ходань	2.00
173 Wasyl Kaczmar	2.00
175 Bill Trubilowicz	2.00
176 Стефан Зілінка	3.00
179 Д-р Микола Клим	5.00
179 Михайло Федина	2.00
188 Philip Krochmaluk	2.00
191 Николай Тихоня	5.00
191 Павло Качмар	2.00
192 Василь Брикайло	5.00
192 Максим Соханьчак	2.00
193 Стах Брудний	4.00
195 Kipron Astrub	2.00
204 Ольга Пельц	5.00
204 Кость Миронюк	3.00
204 Г. Б.	3.00
204 П. Сокальчук	2.00
204 Theodore Baran	2.00
206 Михайло Яцишин	2.00
206 Василь Чарний	2.00
206 Михайло Чагарин	2.00
206 Андрій Басан	2.00
206 Михаїл Кінаш	2.00
208 Пилип Стойко	2.00
210 Михайло Франко	5.00
210 Данило Лукавий	2.00
213 Андрій Бирич	5.00
217 Константин Шевчук	5.00
217 Роман Пристай	5.00
217 Петро Балван	2.00
217 Михаїл Захарко	2.00
217 Ілько Кубарич	2.00
217 Василь Гранковський	2.00
217 Андрій Задорецький	2.00
217 Петро Пасняк	2.00
217 Йосафат Мікульський	2.00
217 Іван Теребушка	2.00
217 Андрій Іванів	2.00
217 Мирон Сокільський	2.00
217 Стах Мельник	1.00
217 Онуфрій Голод	1.00
218 Hnat Lobay	2.00
219 Семен Наконечний	2.00
220 Nicholas Kot	2.00
221 Sam Pelypiak	2.00
223 Михаїл Конюх	3.00
223 Walter C. Frund	2.00
22[illegible] Стефан Бурий	2.00
2[illegible] Mike Andryc	2.00
[illegible] Іван Крупяник	2.00
237 Nicholas Bronecke	5.00

Відділ:	Датки:
241 Michael Kamfonik	2.00
243 Петро Шемердяк	3.00
245 Яким Семчук	2.00
247 Іван Гарванко	2.00
252 Петро Павлів	2.00
254 Андрій Мельник	3.00
255 Василь Світний	1.00
256 Mike Kijowski	3.00
259 John Kozak	2.00
266 Микола Зіобровський	5.00
266 Григорій Бодак	2.00
268 Теодор Радинський	5.00
271 Kost Yuskiw	2.00
272 Олександер Івашко	5.00
274 о. А. Стангритчук	5.00
275 Anahony Obuchowski	5.00
277 Іван Саган	2.00
27[illegible] Michael Iwaniw	2.00
284 Дмитро Івашук	2.00
292 Николай Сеньків	2.00
292 Іван Столяр	2.00
293 Андрій Данильчук	2.00
293 Григорій Тимчишин	2.00
295 Ілля Гурин	2.00
29[illegible] Іван Плевак	1.00
299 Дмитро Горошко	2.00
299 Іван Самуляк	2.00
300 Михайло Бучко	3.00

Адміністрація „Свободи".

Uncle Sam Says

Every day—particularly payday—should be voting day for your personal security. The addition of another U. S. Savings bond to your holdings is a sort of personal election. By buying savings bonds regularly either through the Payroll Savings Plan where you work, or at your bank or postoffice, you are electing a safe investment which will pay you $4 for every $3 in ten years. Buy your extra Bond now.

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

ФИЛАДЕЛФІЯ, ПА.

З організаційної праці У. Н. Союзу.

Минулого тижня продовжували свою працю у приєднуванні членів відділи 62, 105, 324. Найбільше змагався від. 45 і довершив свого. В минулому тижні від. 105 став на першому місці і приєднав два члени більше, а цим випередив від. 45. Коли про це довідався від. 45, зладив нову лієту родин і стає до нового змагу. Та серед того висувається інший суперник, а це від 163. По своїх зборах, що відбулися 10-го листопаду рішив цей відділ взятися до праці в цім тижні, а вона почалася таки на зборах. У відділі 268 уже наладнаний план праці і вона нічнеться вже незабаром.

Так отже минулого тижня на першім місці станув від. 105, на другім 45, на третім 324, на четвертім 375, на пятім 62. Це ще не значить, наче б ці відділи покінчили свою працю, навпаки, вони будуть її продовжувати і нема сумніву, що приєднають ще більше членів.

Мабуть не пошкодить звернути увагу филаделфійських українців, що несовісні люди підшиваються під імя У. Н. Союзу і вписують наших людей до інших, ба навіть нам ворожих організацій. Тому ще раз тут пригадую, що є лише одна організація братня, яка має назву Український Народний Союз і вона працює в Злучених Державах і в Канаді. Коли якісь агенти приходять до вас, хай не стидаються сказати, від кого вони приходять і хай виразно кажуть, що такі то й такі „поступові організації" вони представляють. Наші люди вже настільки вироблені, що розуміють про що й про кого йде справа. Ми з У. Н. Союзу не переводимо ніякої ліцитації („окшен сейл") на членів. Мовляв, „ми даємо більше за члена по 10—12 долярів". Ви лише запитайте їх, звідки вони беруть ці гроші і на як довго їм їх стане? У. Н. Союз цього не робить, бо в табличках так обчислено, що грошей не можливо розкидати.

Зрештою в У. Н. Союзі є закон — статут, ухвалений конвенціями і його не може ніхто змінити, хіба конвенція. В У. Н. Союзі теж не йде про самі долари, але і ще про щось інше.

А. Маланчук,
організатор У. Н. Союзу.

АСТОРІЯ, Л. АЙ.

На цілі Українського Конгресового Комітету.

Братство Св. Миколая, від. 5. У. Н. Союзу в Асторії, Л. Ай., відоме однаково добре зі своєї активності, як і жертвенності на народні цілі. Після проголошеної недавно збірки на допомогу українським скитальцям, не забуто теж за потреби Українського Конгресового Комітету, що веде свою акцію в обороні прав цілого українського народу. На цілі цього Комітету переслано $44.00, що їх зложили: М. Ленц $20; М. Перій $5; П. Лешко $3; по $2: І. Карапура, М. Левицький, М. Низький, Т. Гладкий, І. Лазорчак; по $1: М. Довгело, Н. Петрина, Д. Бендас, П. Садницька, Г. Семусь. Збірку перевів і переслав гроші до Комітету Іван Сидор.

Шукають своїх рідних

УВАГА: Пишучи до Укр. Допом. Комітету, просимо з початку листа подати, в якій групі і під яким числом є дана особа.

• • •

ГРУПА: ЛИСТИ ДО:

3970. Сенюк Петра, Василини, Степана і Василя з с. Підгайчики, Ґвіздець, від Рибчук Івана.

3971. Гуменний Василя від Бойко Андрія.

3972. Тиндик Михайла, Степана і Володимира, Білевич Евгена і Станислава з Судової Вишні від Кадило Осипа.

3973. До рідні і знайомих з с. Денисова, Тернопіль, від Скибінська Іванни (Шелевич).

3974. Сторожинський Михайла, Юлії і Емануїлі, Ґузар Івана, Михайла і Евгенії від Ковальчук Володимира з Бучача.

3975. Соха Петра, Михайла і Параскевії від Соха Іллі з с. Дмитря, Щирець.

3976. б) Шікоряк Йосифа і Ани з с. Ільника, Турка, від Зубрицька Юстини.

3976. б) Мулярський Михайла з с. Летні, Дрогобич, від Баран Степана з с. Кавсько, Стрий.

3976. г) Хомяк Юрка з села Радилич, Дрогобич, від Пікулик Миколи.

3977. Барчук Михайла з с. Балаворівка, Коломия, від Барчук Марії.

3979. Банера Івана і Насті (Громик) з с. Красносільці, Збараж, від Рутецький Данила.

3980. Павлович Юрка від Пероганич Івана з с. Тарнова Ниж., Турка.

3981. Брело Теодозії (Попівчак) з с. Поляни, Ясло, від Брело Андрія.

3982. Чорномаз Семка з с. Шляхтинці, Тернопіль, від Наровський Юліяна.

3983. Мицак Володимира, Джурик Василя від Мицак Михайла з с. Коцемир, Товмач.

3986. Адамович Кейди від Адамович Олександра.

3988. Ґреґоращук Володимира з Підволочиськ від Грен Евгена.

3989. а) Говикович Романа зі Львова від Раковський Мирослава.

3989. б) Шандровський Андрія з Перемишля, Булавський від Пацановська Олександра.

3990. До кревних і знайомих з с. Воля Коблянська, Самбір, від Кіт Івана.

3991. б) Кузірка Анастазії від Качак Івана.

3991. в) Лисак Еви і Матвія від Черихівська Катерини (Ляшок).

3991. г) Олющак Федора від Роман Михайла.

3991. г) аПвлюк з с. Устечко від Луців Евгенії.

3991. г) Павлюк з с. Устеч-Поланда Михайла.

По інформації писати до:

**United Ukrainian American Relief Committee
P. O. Box 1661
Philadelphia 5, Pa., U. S. A.**

В запитах просимо конечно подавати групу і число.

The finest CHRISTMAS present you can give is one of Uncle Sam's U. S. SAVINGS BONDS.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ

КАРТЕРЕТ, Н. ДЖ. — Тов. Запорозька Січ, від. 342, повідомляє всіх своїх членів, що місячні збори відбудуться в неділю, 17. листопаду, в годині 1. пополудні, в галі церковній. Просимо всіх членів прийти на час. — І. Савчак, предс.; А. Скоцинець, кас.; І. Маркович, секр.

ГАНОВЕР, ПА. — Бр. Пробр. Господнього, від. 29, відбуде свої місячні збори в неділю, 17. листопаду, в год. 2-гій пополудні, в галі церковній. Просимо всіх членів прийти на ці збори. — М. Мелнщак, секр.

ЙОНКЕРС, Н. Й. — Тов. Подільська Січ, від. 8, повідомляє, що надзвичайні збори відбудуться в неділю, 17. листопаду, в год. 2. пополудні, в гали У. Г. Клюбу, 13 Вашингтон ул. На порядку нарад є важна справа скитальців. — В. Комар, пр.; В. Мандзій, секр.

ПАЛМЕРТОН, ПА. — Збори 369 відділу відбудуться в неділю, 17. листопаду, в год. 5. пополудні. Взиваємо всіх членів бути на цих зборах та вирівнати всі свої залеглі і біжучі вкладки. Хто хоче, щоби Свобода виходила так, як досі, нехай пішле сам жертву, або хай принесе на збори. — М. Куба, секр.

CLEVELAND, O. — All memzers of St. Mary's Lodge 112 are urged to attend the monthly meeting November 17, 1946, at St. Peter & Paul church Hall on College Ave., after 2nd and 3dd Masses. — E. Lalik, Pres; H. Prociw, Treas.; R. Jacubic, Sec'y.

РАЧЕСТЕР, Н. Й. — Місячні збори Бр. св. Йосафата, від. 217, відбудуться в неділю, 17. листопаду, в годині 2. пополудні точно, в гали де звичайно. Просимо всіх місцевих і позамісцевих членів конечно прийти на ці збори, бо є важні справи до вирішення: 1. справа балю, 2. Бр. Сл. Божа на Тенкс-ґівінг Дей, 3. іменовання кандидатів на уряд на 1947 рік. Довгуючих членів взиваємо вирівнати свої вкладки до Бр. і Союзу в цім місяці, бо зближається кінець року і братська каса більше не буде висилати за нікого. Котрий член не сповнить цего упімнення, буде суспендований. — За уряд: П. Пасняк, предс.; Т. Шурґот, кас.; А. Іванів, секр.

ПАСЕЙК, Н. ДЖ. — Місячні збори Тов. ім. Тараса Шевченка, від. 42, відбудуться в неділю, 17. листопаду, в год. 2. пополудні, в льокали У. Н. Дому, 237 Гоппе Еве. Просимо всіх членів прийти точно на означену годину. Довгуючих членів напоминаємо вирівнати свою залеглість, бо зближається замкнення річного рахунку і віддання книжок до контролі. Новий адрес секретаря такий: 199 Union Ave., Clifton, N. J. — За уряд: П. Головачук, секр.

IRONDEQUOIT, N. Y. — Meeting of the Taras Shevchenko Society will be held Sunday, November 17, 1946, at the Ukrainian Hall on Dix Street, at 2:00 P. M. All members are asked to attend as there are very important questions to settle. — S. Holowka, Pres.; J. Yanus, Treas.; W. B. Hussar, Sec.

НЮ ЙОРК, Н. Й. — Місячні збори Тов. Зоря, від. 69, відбудуться в суботу, 16. листопаду, в 8. год. ввечір, в церковній гали св. Юрія, 28 Іст 7. вул. Просимо всіх членів прийти на збори. — М. Ликтей, секр.

ВУНСАКЕТ, Р. АЙ. — Місячні збори Тов. Запорозька Січ, від. 206, відбудуться в неділю, 17. листопаду, в годині 1. пополудні, в парохіяльній салі, 74 Гернс Еве. Просимо всіх членів прийти на ці збори на означений час, бо будуть важні справи до обговорення і полагодження. — І. Кокольський, секр.

ПОШУКУЮТЬ

ЧАЙКОВСЬКИЙ МИКОЛА, син Стаха Чайковського, з Зімниводи, той що мешкав на Глебіщені, село Лука, пов. Самбір, тепер живе на скитальщині в Німеччині, пошукує своєї родини: 1) МИКОЛУ ЧАЙКОВСЬКОГО, син Петра великого; 2) МИКОЛУ ЧАЙКОВСЬКОГО, син Павла Деонізи; 3) УЛЯНА чи АНЕЛЯ ДЕРКАЧ, донька Михайла Чайковського (Іванишин); 4) КОРНЕЛЯ МАНАСТИРСЬКА, з дому Чайковська; 5) ВІКТОР ЧАЙКОВСЬКИЙ, село Ортиничі. Ця родина має жити десь в околиці Филаделфії, Па. Хто про них знав би, або вони самі, хай пишуть до: 223-5

BASIL CZAJKOWSKY-TRUNKO
R. F. D. 1, Durhamville, N. Y.

АННА СТАРОВЕЦЬКА-ЛИСАК

із села Сухрова, повіт Бібрка, пошта Ходорів, шукає односельчанина

д-ра МИХАЙЛА ХРУЩА, брата ВАСИЛЯ ЛИСАК, або сестри ЕВА КАТАЛА

Вони самі, або хто про них знає, хай пишуть на таку адресу: 224-

ANNA STAROVETSKY
107 E. Hancock St., St. Claire, Pa.

СТЕФАН КРУЛЕВИЧ, що живе у Ню Йорку, хай зголоситься в дуже важній справі на мою адресу:

W. BATIUK,
312 East 9 St., New York 3, N. Y.

КУПУЙТЕ БОНДИ ПЕРЕМОГИ

ЛИСТУВАННЯ РЕДАКЦІЇ

М. Ю., Рочестер, Н. Й. — Дякуємо за витинок з місцевої преси. Дуже цікавий. При нагоді використаємо це.

ПОСМЕРТНА ЗГАДКА

Дня 13. листопаду 1946 р. у шпиталі помер у 65 році життя

МИХАЙЛО ШУМАНСЬКИЙ,

член Бр. св. Володимира, від. 65 У. Н. Союзу в Елизабет, Н. Дж.

Покійний походив зо села Добрівка-Пуська, повіт Сянік, Галичина. Полишив у смутку жену Еву, 2 синів: Михайла, Івана і 4 дочки: Юлію, Марію Анну і Олену.

Похорон відбудеться в суботу, 16. листопаду, з похоронного дому, Gorny & Gorny, в годині 9:30 рано. — В. Й. П.!

А. Смит, секр.

ТАРЗАН, ч. 1484. Тарзан у небезпеці.

Тарзан кинувся в напрямі, звідки походив крик... Заглянувши під хащі, він найшов гарну дівчину, що боролася з торговцями невільників.

Вона пізнала Тарзана як одного з її приятелів і закричала: „Рятуй мене!"

„Покиньте дівчину!" — крикнув Тарзан до торговців.

У відповідь на це ватажок бандитів повернув свого коня і кинувся на безборонного Тарзана.